Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2016/369

z dnia 15 marca 2016 r.

w sprawie udzielania wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii

(Dz.U. L 70 z 16.3.2016, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Rady (UE) 2020/521 z dnia 14 kwietnia 2020 r.	L 117	3	15.4.2020

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2016/369

z dnia 15 marca 2016 r.

w sprawie udzielania wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy, w których możliwe jest przyznawanie unijnego wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych za pomocą szczególnych środków odpowiednich do sytuacji gospodarczej w przypadku trwających lub potencjalnych klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka. Takiego wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych można udzielać wyłącznie w przypadku, gdy skala i skutki takich klęsk lub katastrof powodują poważne dalekosiężne konsekwencje humanitarne w co najmniej jednym państwie członkowskim, i tylko w wyjątkowych okolicznościach, kiedy żaden inny instrument dostępny państwom członkowskim i Unii nie jest wystarczający.

2. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia powinno wspierać i uzupełniać działania podejmowane przez dotknięte daną sytuacją państwo członkowskie. W związku z tym należy zapewnić ścisłą współpracę i konsultacje z tym państwem członkowskim.

Artykuł 2

Uruchomienie wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Decyzję o uruchomieniu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia w przypadku trwających lub grożących klęsk lub katastrof podejmuje Rada na podstawie wniosku Komisji, określając w stosownych przypadkach okres, na który wsparcie zostaje uruchomione.

2. Rada niezwłocznie przeprowadza analizę wniosku Komisji, o którym mowa w ust. 1, i decyduje, w zależności od pilności sprawy, o uruchomieniu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych.

▼M1

Artykuł 3

Działania kwalifikowalne

1. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia stanowi pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych opartą na potrzebach, uzupełniającą pomoc udzielaną przez państwa członkowskie dotknięte taką sytuacją i która ma na celu ochronę życia, zapobieganie ludzkiemu cierpieniu i łagodzenie go, a także zachowanie godności ludzkiej, w przypadkach gdy potrzeba taka wynika z klęsk lub katastrof, o których mowa w art. 1 ust. 1. Bez uszczerbku dla okresu uruchomienia, o którym mowa w art. 2 ust. 1, wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych może być również udzielane na zaspokajanie potrzeb w następstwie klęski żywiołowej lub katastrofy, lub w celu zapobieżenia ich ponownemu wystąpieniu.

2. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może obejmować wszelkie działania w ramach pomocy humanitarnej, które kwalifikowałyby się do finansowania unijnego na mocy art. 2, 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1257/96, i może w związku z tym obejmować operacje w zakresie wsparcia, pomocy i, w razie potrzeby, ochrony, których celem jest ratowanie i ochrona życia

▼M1

w przypadku klęsk lub katastrof, lub w ich bezpośrednim następstwie. Może być ono także wykorzystywane do finansowania wszelkich innych wydatków bezpośrednio związanych z realizowaniem wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych może być w szczególności wykorzystywane do finansowania działań określonych w załączniku.

3. Bez uszczerbku dla ust. 4, wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia jest udzielane i realizowane zgodnie z podstawowymi zasadami humanitarnymi, takimi jak zasada humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności.

4. Działania, o których mowa w ust. 2, są prowadzone przez Komisję lub wybrane przez nią organizacje partnerskie. Jako organizacje partnerskie Komisja może wybrać w szczególności organizacje pozarządowe, specjalistyczne służby państw członkowskich, organy krajowe i inne organy publiczne, organizacje międzynarodowe i ich agencje oraz – w razie, gdy jest to stosowne i konieczne do realizacji działania – inne organizacje i podmioty dysponujące niezbędną wiedzą fachową lub działające w sektorach istotnych z punktu widzenia pomocy w przypadku klęsk żywiołowych lub katastrof, takie jak prywatni usługodawcy, producenci urządzeń, a także naukowcy i instytucje badawcze. Czyniąc to, Komisja utrzymuje ścisłą współpracę z państwem członkowskim dotkniętym sytuacją nadzwyczajną.

Artykuł 4

Rodzaje interwencji finansowych i procedury wykonawcze

1. Komisja realizuje unijne wsparcie finansowe zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([1]). W szczególności finansowanie unijne na działania wspierające na mocy niniejszego rozporządzenia wdraża się w drodze zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z, odpowiednio, art. 62 ust. 1 lit. a) i c) tego rozporządzenia.

2. Wsparcie w sytuacji nadzwyczajnej udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia jest finansowane z budżetu ogólnego Unii oraz z wkładów, jakie mogą wnosić państwa członkowskie oraz inni darczyńcy publiczni lub prywatni, które traktowane są jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

3. Komisja może bezpośrednio przyznawać unijne środki finansowe na działania wspierające na mocy niniejszego rozporządzenia wdrażane poprzez zarządzanie bezpośrednie bez ogłaszania zaproszeń do składania wniosków zgodnie z art. 195 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. W tym celu Komisja może zawrzeć umowy ramowe o partnerstwie lub opierać się na obowiązujących umowach ramowych o partnerstwie zawartych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

▼M1

4. W przypadku gdy Komisja przeprowadza operacje związane z udzielaniem wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych za pośrednictwem organizacji pozarządowych, kryteria dotyczące zdolności finansowej i operacyjnej uznaje się za spełnione w przypadku gdy dana organizacja jest związana obowiązującą umową ramową o partnerstwie, zawartą z Komisją na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.

5. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia może być udzielane w którejkolwiek z następujących form:

a) wspólne udzielanie zamówień z państwami członkowskimi, o którym mowa w art. 165 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, w ramach którego państwa członkowskie mogą w pełni nabywać, wynajmować lub leasingować wspólnie zamawiane zdolności;

b) udzielanie zamówień przez Komisję w imieniu państw członkowskich na podstawie umowy między Komisją a państwami członkowskimi;

c) udzielanie zamówień przez Komisję, w charakterze hurtownika, na kupowanie, gromadzenie, odsprzedaż oraz darowanie towarów i usług, w tym w zakresie czynszów, państwom członkowskim lub organizacjom partnerskim wybranym przez Komisję.

6. W przypadku procedury udzielania zamówień, o której mowa w ust. 5 lit. b), związane z nią umowy są zawierane przez którekolwiek z następujących:

a) Komisję, przy czym usługi lub towary są świadczone na rzecz państw członkowskich lub organizacji partnerskich wybranych przez Komisję, lub dostarczane państwom członkowskim lub takim organizacjom;

b) uczestniczące państwa członkowskie, przy czym bezpośrednio nabywają one, wynajmują lub leasingują zdolności nabyte dla nich przez Komisję.

7. W przypadku procedur udzielania zamówień, o których mowa w ust. 5 lit. b) i c), Komisja stosuje przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w odniesieniu do swoich własnych zamówień.

▼B

Artykuł 5

Koszty kwalifikowalne

▼M1

1. Finansowanie unijne może pokryć wszelkie koszty bezpośrednie, których poniesienie jest niezbędne do wdrożenia kwalifikowalnych działań określonych w art. 3, w tym zakupu, przygotowania, gromadzenia, transportu, przechowywania i dystrybucji towarów i usług w ramach tych działań, a także koszty inwestycyjne działań lub projektów bezpośrednio związanych z osiągnięciem celów wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych uruchomionego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Pokrywane mogą być również koszty pośrednie organizacji partnerskich zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046.

▼B

3. Finansowanie unijne może także służyć do pokrycia wydatków na działania związane z przygotowaniem, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną działań, jakich wymaga zarządzanie wsparciem w sytuacjach nadzwyczajnych, które ma być udzielane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

▼B

4. Finansowanie przez Unię działań wspierających w sytuacjach nadzwyczajnych na podstawie niniejszego rozporządzenia może pokrywać do 100 % kosztów kwalifikowalnych.

5. Wydatki poniesione przez organizację partnerską przed datą złożenia wniosku o finansowanie mogą kwalifikować się do finansowania przez Unię.

Artykuł 6

Komplementarność i spójność działań Unii

Dąży się do osiągnięcia efektów synergii i komplementarności z innymi instrumentami Unii, szczególnie tymi, w ramach których przewiduje się formy pomocy lub wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, jak np. rozporządzenie (WE) nr 2012/2002, decyzja nr 1313/2013/UE, rozporządzenie (WE) nr 1257/96, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 ([1]), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 ([2]), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 ([3]), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 ([4]) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 ([5]).

Artykuł 7

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja podejmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje administracyjne i finansowe.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz uchylające decyzję Rady 2007/125/WSiSW (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 93).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 168).

▼B

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki finansowe na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić postępowania wyjaśniające, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ([1]) oraz rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([2]), w celu stwierdzenia, czy miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne nielegalne działanie mające wpływ na interesy finansowe Unii w związku z umową o udzielenie dotacji lub decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na mocy niniejszego rozporządzenia.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, umowy oraz umowy o udzielenie dotacji, a także umowy z organizacjami międzynarodowymi i wyspecjalizowanymi służbami państw członkowskich, wynikające z wdrażania niniejszego rozporządzenia muszą zawierać postanowienia wyraźnie uprawniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich kontroli i postępowań wyjaśniających, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 8

Monitorowanie i ocena

1. Działania objęte wsparciem finansowym na mocy niniejszego rozporządzenia są regularnie monitorowane. Najpóźniej 12 miesięcy po uruchomieniu wsparcia w konkretnej sytuacji nadzwyczajnej zgodnie z art. 2 Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie i, w stosownym przypadku, wnioski dotyczące zakończenia tego wsparcia.

2. Do dnia 17 marca 2019 r. Komisja przedkłada Radzie ocenę funkcjonowania niniejszego rozporządzenia wraz z sugestiami dotyczącymi jego przyszłości, oraz, w stosownych przypadkach, wnioski dotyczące jego zmiany lub jego uchylenia.

Artykuł 9

Wejście w życie i uruchomienie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

2. Rada postanawia niniejszym uruchomić na okres trzech lat na mocy niniejszego rozporządzenia i z dniem jego wejścia w życie wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych w związku z obecnym napływem uchodźców i migrantów do Unii.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK

Działania kwalifikowalne

W przypadku pandemii na dużą skalę finansowane mogą być następujące działania:

a) tymczasowe wzmocnienie personelu medycznego, wymiana pracowników służby zdrowia, przyjmowanie pacjentów zagranicznych lub inny rodzaj wzajemnego wsparcia;

b) rozmieszczenie tymczasowych placówek opieki zdrowotnej oraz tymczasowa rozbudowa istniejących placówek opieki zdrowotnej w celu zmniejszenia presji na istniejące struktury oraz zwiększenia ogólnej zdolności w zakresie opieki zdrowotnej;

c) działania wspierające prace administracyjne dotyczące zastosowania na szeroką skalę badań medycznych oraz przygotowanie niezbędnych strategii i protokołów w zakresie badań naukowych;

d) tworzenie tymczasowych obiektów kwarantanny oraz inne odpowiednie środki na granicach Unii;

e) opracowywanie, produkcja lub zakup i dystrybucja produktów medycznych;

f) zwiększenie i przestawienie zdolności produkcyjnych dotyczących produktów medycznych, o których mowa w lit. e), w celu rozwiązania problemu braków w zaopatrzeniu;

g) utrzymywanie zapasów produktów medycznych, o których mowa w lit. e), oraz ich usuwanie;

h) działania wspierające niezbędne kroki w celu uzyskania, w razie konieczności, zatwierdzenia stosowania produktów medycznych, o których mowa w lit. e);

i) działania mające na celu opracowanie odpowiednich metod śledzenia rozwoju pandemii oraz wyników działań podjętych w celu jej zwalczania;

j) organizacja doraźnych badań klinicznych możliwych terapii lub diagnostyki zgodnie z normami badawczymi uzgodnionymi na poziomie Unii;

k) naukowa walidacja produktów medycznych obejmująca potencjalne nowe metody badań.

Powyższy wykaz nie jest wyczerpujący.